బాలలదినం

అలారం మోగగానే టక్కున లేచి, గడియారం వంక చూసింది శిరీష.

కమాండర్ చూపు తనవైపు పడగానే అటెన్షన్‌లోకి వచ్చిన సైనికునిలా నిటారుగా నిలుచునివున్నాయి గడియారంలోని ముళ్ళు.

'అమ్మో, అప్పుడే సిక్స్ అయిందే!' అనుకొంటూ, బెడ్‌మీదనుంచి గబుక్కున దూకి, కప్పుకున్న దుప్పటిని ఉండలా చుట్టి, అల్మేరాలో కుక్కి బాత్‌రూంలోకి పరుగుతీసింది శిరీష.

''గీతా టీచర్ సిక్స్‌థర్టీకంతా స్కూలుకి వచ్చేయమంది. నేను వెళ్ళడం లేటు అవుతుందో! ఏమో?'' గొణుక్కుంటూ గీజర్ ఆన్‌చేసి రూంలోకి వచ్చింది.

అల్మేరాలోంచి స్కూల్‌బ్యాగును బయటకు తీసి దాంట్లోని పుస్తకాలు టేబుల్‌పైకి విసిరేసింది. తెల్ల స్పోర్ట్స్‌డ్రస్‌ని, తెల్లరిబ్బన్స్‌ని బ్యాగులో పెట్టుకొంది. అవి కన్పించకుండా పైన రెండు పుస్తకాలు సర్దింది.

ఫ్రిజ్‌లోంచి ఇన్సులిన్ బాటిల్ తెచ్చి టేబుల్‌మీద పెట్టింది.

బరబరా డ్రాయర్‌లాగి సిరంజిని, మిగిలిన సరంజామాని బయటకు తీసింది.

సిరంజి లోడ్ చేసుకొని, ఎడమ తొడలోకి ఇంజెక్ట్ చేసుకొంది. ఖాళీ సిరంజిని డస్ట్‌బిన్‌లో పడేసి, ఓసారి దూదితో ఇంజెక్షన్ చేసుకొన్న దగ్గర అదిమి, దూదిని కూడా సిరంజి పక్కకి విసిరేసింది.

ఎదురుగా వున్న డ్రస్‌ని ఓదాన్ని తీసుకొని స్నానానికి వెళ్ళింది.

మొక్కల దగ్గరనుండి అప్పుడే లోపలికి వచ్చిన సుధ, శిరీష రూంలోంచి పొద్దున్నే స్నానం చేస్తున్న శబ్దం వినిపిస్తూండడంతో, ఆశ్చర్యంతో శిరీష రూంలోకి వచ్చింది, ''ఏమిటో విశేషం! ఇవ్వాళ శిరీష లేపకుండానే లేచిందే!'' అనుకొంటూ.

బెడ్‌షీట్ సరిచేసి, స్కూల్‌బ్యాగుతీసి టేబుల్‌మీద పెడదామని చేతిలోకి తీసుకొంది.

ఇంతలో దఢాల్న బాత్‌రూం తలుపు తీసుకొని, పరిగెత్తుతున్నట్లు బయటకు వచ్చింది శిరీష.

''ఏంటి శిరీ! ఇంత హడావుడి? ఎప్పుడూ లేనిది ఇంత ఎర్లీగా రెడీ అవుతున్నావు?'' అడిగింది సుధ.

తన బ్యాగ్‌లోపల వున్న వైట్‌డ్రస్‌ని సుధ చూసిందేమోనని, సుధ చేతిలోని బ్యాగును ఒక్క ఉదుటున లాక్కొని టేబుల్‌మీద పడేసింది శిరీష.

శిరీష తన కంగారును కవర్‌చేస్తూ టక్కున అంది.

''అబ్బే, ఏంలేదు మమ్మీ, ప్రతిమా వాళ్ళింటికి వెళదామని!''

''ఇంత పొద్దుటే ఎందుకురా? నిదానంగా వెళ్ళచ్చుగా!'' అంది సుధ, గబగబ జడలువిప్పుకొంటున్న శిరీషను ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ

''ప్రతిమావాళ్ళ ట్యూషన్‌మాస్టరు ఇంపార్టెంట్ క్వొశ్చిన్స్ ఎక్స్‌ప్లెయిన్ చేస్తారంట మమ్మీ! ఆయన ఆరునుంచి ఏడుగంటలవరకే కదా వుంటారు. కొంచెం తొందరగా పోనీవేసేయి మమ్మీ'' అంటూ దువ్వెన సుధ చేతికిచ్చి ఆమెను కూడా హడావుడి పెడుతూ అంది శిరీష.

డస్ట్‌బిన్‌లో వున్న సిరంజిని చూసి, ''అప్పుడే ఇంజెక్షన్ చేసుకొన్నావా? అయితే టిఫిన్ చేసి వెళ్ళు శిరీ'' పోనీకి రబ్బర్‌బాండ్ వేస్తూ అంది సుధ.

''లేదు మమ్మీ లేటవుతుంది. నేను ప్రతిమా వాళ్ళింట్లో టిఫిన్ చేస్తాలే మమ్మీ ఎలాగూ ఆంటీ వెళ్ళగానే ఏదో ఒకటి తినమని ఇస్తుంది. అందుకనే ఇంజెక్షన్ కూడా చేసేసుకొన్నాను'' వైట్ కాన్వాస్ షూస్‌ని మంచం కింద నుంచి బయటకులాగి, వాటికి ఇన్‌స్టంట్‌షైన్ పాలిష్ వేస్తూ అంది శిరీష.

''కాన్వాస్ షూస్ ఎందుకు? పమ్స్ వేసుకొని వెళ్ళకపోయావా!'' సుధ శిరీషవంకే చూస్తూ అంది.

''ఏంటి మమ్మీ, నువ్వు అన్నిటికీ ఏదో ఒకటి అంటావు! ఇప్పుడు ఇవి వేసుకొంటే ఏం? పమ్స్ ఈ డ్రస్‌కి మ్యాచ్ అవ్వవు. ఊరికే గొడవ చేయకు మమ్మీ!'' లేని కోపం తెచ్చిపెట్టుకొని విసుక్కొంటూ అంది శిరీష.

''సరే నీ ఇష్టం. కనీసం పాలయినా తాగివెళ్లు'' అంటూ వంటింట్లోకి వెళ్ళి పాలు తెచ్చిచ్చి వెళ్ళింది సుధ.

బొట్టు బిళ్ళకోసం హడావుడిగా డ్రాలో వెతుకుతూ, శిరీష పాలు ఓ గుక్కతాగి, గ్లాసుటేబుల్‌మీద పెట్టింది.

పంచదార లేని పాలు రోజూ తాగుతూనే వున్నా, ఈ రోజెందుకో వెగటుగా అన్పించియి.

పాలు వాష్‌బేసిన్‌లో పోసి, ట్యాప్ తిప్పేసింది.

ఖాళీగ్లాసు తెచ్చి టేబిల్‌మీద పెట్టి, ముఖానికి బొట్టుబిళ్ళ అతికించుకుంది. బ్యాగు భుజానికి తగిలించుకొని బయటకు పరుగుతీసింది.

''శిరీ, నువ్వు టిఫిన్ చేయలేదని ఆంటీకి ఫోన్‌చేసి చెప్పనా?'' సుధ వెనుకనుంచి పిలుస్తూ అంది.

''వద్దులే మమ్మీ నేనే అడిగి తింటాను. బై మమ్మీ!''

గేటు తీసుకొని గబగబ నడుస్తూ వెళ్ళింది శిరీష.

పరుగులు పెడుతున్న శిరీషను ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ నిల్చుంది సుధ కాసేపు.

''బ్లడ్‌లో షుగర్ తగ్గిపోతే హైపోగ్లైసిమియా వస్తుందన్నారు డాక్టరుగారు. శిరీషేమో ఇంజెక్షన్ చేసుకొని టిఫిన్ చేయకుండా వెళ్తోంది. రాత్రి కూడా సరిగ్గా తిన్లేదు... అయినా నా కంగారు కానీ ప్రతిమ వాళ్ళ మమ్మీకి శిరీష సంగతి తెలుసుగా! ఏదో ఒకటి తినమని చెపుతుందిలే!'' తననుతాను సమాధానపరుచుకొని లోపలికి వెళ్ళింది సుధ. అయినా ఓసారి ప్రతిమ వాళ్ళింటికి ఫోన్‌చేద్దామని రిసీవర్ ఎత్తింది సుధ. డయల్‌టోన్ రావట్లేదు. ఫోన్ డెడ్ అయినట్లుంది.

కానీ అప్పటికే, ప్రతిమ వాళ్ళింటికి వెళతానన్న శిరీష అడుగులు స్కూలువైపు మళ్ళాయి.

''హాయ్ శిరీషా! ఏవిటే ఇంత లేటు?'' అంది బిందు శిరీష స్కూలు గేటులోంచి లోపలికి అడుగుపెట్టగానే.

''హాయ్! మన ఫ్రెండ్సంతా ఏరీ?'' చుట్టూ చూస్తూ అడిగింది శిరీష.

''గీతా టీచర్ అందరినీ రెడీ చేసింది. నువ్వే మిగిలిపోయావు. కాసేపు చూసి మేం స్టేడియంకి వెళ్లిపోయేవాళ్ళం తెలుసా!'' అంది బిందు శిరీషని గీతాటీచర్ వాళ్ళున్న దగ్గరికి తీసుకువెళ్తూ.

''ఏం చేయాలే! నిద్ర లేచేసరికి లేటయిపోయింది. నడిచి వచ్చేసరికి ఇంకాస్త! ఇదే ఫస్ట్‌టైంకదా నేను ఇలాంటి ప్రోగ్రామ్స్‌కి రావడం. ముందు ఎలా ప్రిపేర్ అవుతారో నాకు తెలియదుగా. నావలన ప్రోగ్రాంకి లేటయిపోతుందేమో? టీచర్ కోపంగా లేరుకదా! అయినా, నువ్వేమిటి గేటు దగ్గరే వున్నావు?'' శిరీష బిందుని గబగబ అడిగింది.

''నీ కోసమే! గీత టీచర్ పంపించింది. నువ్వు మరీ అంత లేటవ్వలేదులే. బస్సు ఇంకా రాలేదు. ఎప్పుడో తయారుయి కుర్చున్న మా అందరికి బోర్ కొడుతోంది. అందుకే, టీచర్ నీ కోసం వెళ్ళమనగానే, గభాల్న బయటకు

వచ్చేశాను. అలా ఓ రౌండ్ కొట్టచ్చుకదా అని. సరేకానీ! మీ మమ్మీని ఎట్లా మానేజ్ చేశావు? నీవు స్పోర్ట్స్‌డ్రస్ తెచ్చుకొంటుంటే ఆంటీ చూడలేదా?'' కుతూహలంగా అడిగింది బిందు.

''ఏముంది? ప్రతిమ వాళ్ళింటికి వెళ్తున్నానని చెప్పాను. తనే పోనీవేసి మరీ పంపింది. తెలుసా?'' పోనీని ముందుకు వేసుకొంటూ అంది శిరీష.

''మరీ ఊరికినే ఆంటీ గొడవ చేస్తుందని భయపడ్డావుగా?'' అంది బిందు.

''ఆ... మమ్మీకి తెలిస్తే ఎప్పటికి నన్ను పార్టిసిపేట్ చేయనిచ్చేదే కాదు'' అయిష్టంగా ముఖంపెట్టి అంది శిరీష.

బిందూ తమ క్లాసువాళ్ళున్న రూంలోకి దారితీసింది.

''వైట్‌డ్రస్, రిబ్బన్స్ తెచ్చుకొన్నావా శిరీషా?'' గీతా టీచర్ శిరీషా రూంలోకి అడుగు పెట్టి పెట్టగానే అడిగింది.

శిరీష తలూపి, గభాల్న బ్యాగులోంచి వాటిని చేతిలోకి తీసుకొంది.

''క్విక్ శిరీషా! నీదే ఆలస్యం! వెళ్ళి తొందరగా డ్రస్ మార్చుకో!'' అంది గీతా టీచర్.

బెంచీలను పక్కపక్కన నిలబెట్టి, ఏర్పాటు చేసిన డ్రస్సింగ్‌రూంలోకి వెళ్ళి శిరీష డ్రస్ మార్చుకొని వచ్చింది.

గీత శిరీష పోనీని విప్పి, కొద్దిగా దువ్వింది. తెల్లరిబ్బన్‌ని చెవిపక్కన చిన్నపువ్వు వచ్చేలా కట్టింది గీత టీచర్. తన దగ్గర వున్న మేకప్ సామాగ్రితో శిరీష ముఖానికి కొద్దిగా మెరుగులు దిద్దింది.

లైట్‌గా లిప్‌స్టిక్ వేసింది.

వాళ్ళ స్కూలు పేరున్న పెద్ద శాటిన్ బ్యాడ్జ్‌ని షర్టుకి పిన్ చేసింది. జుట్టును మరో సారి దువ్వి, బొట్టును సరిచేసింది.

బిందును, శిరీషని రూంలో మూలగా పెట్టి వున్న పూలబుట్టల దగ్గరికి తీసికెళ్ళింది.

''మీరిద్దరూ ఈ ఎర్రగులాబీ గుత్తులను చెరోటి పట్టుకోండి. మినిష్టరుగారు మీ దగ్గరికి రాగానే ఇచ్చి నమస్కారం పెట్టాలి. వీటిని జాగ్రత్తగా పట్టుకోండి. ముళ్ళు ముదురుగా వున్నాయి. గుచ్చుకోగలవు'' అంటూ వారి చేతికి పూలగుత్తులను అందించింది గీత.

వాళ్ళిద్దరూ వాటిని జాగ్రత్తగా అందుకొన్నారు. ఏదో అపురూపమైన వస్తువును అందుకొన్నట్లు.

గదిలో వున్న మిగిలిన అమ్మాయిలను పిలిచింది గీత.

"అరవిందా, మీరంతా ఇలా రండి. మీ రందరూ ఈ బుట్ట తలా ఒకటి తీసుకోండి. ఈ బుట్టలలో వున్న ఎర్రగులాబీ పూరేకులను మినిష్టరుగారు నడిచే దారిలో చల్లుతూ వుండాలి. అర్థమయిందికదా?"

"అలాగే టీచర్" అంటూ అందరూ తలలూపారు.

"మీరందరూ ఒకే దగ్గర వుండండి. నాకు చెప్పకుండా ఎక్కడికీ వెళ్ళద్దు" అంటూ చెప్పి గీత బయటకు వెళ్ళిపోయింది.

"అబ్బా! ఈ బుట్ట బరువుగా వుందికదూ దివ్యా" అంది అరవింద.

"నీ తలకాయ్! పూలబుట్ట బరువుండడం ఏమిటి? అయినా ఇప్పట్నించి మోయడం ఎందుకులే! కిందపెట్టి వెళ్ళేప్పుడు తీసుకెళ్దాంలే!" అంది దివ్య తన చేతిలోని బుట్టను కిందపెడుతూ.

"అలాగే? అయితే పహిల్వాన్ బేబీ, నా బుట్టను కూడా స్టేడియంకి నువ్వే మోసుకురా!" అంది అరవింద విసురుగా తన బుట్టను దివ్య చేతికిస్తూ.

"జీ హుజూర్!" అంది కీర్తి, వీళ్ళిద్దరి ఎదురుగా మోకాళ్ళమీద వంగి నాటకీయంగా కుడిచేతిని, తలని కొద్దిగా వంచి.

అందరూ నవ్వడంతో వాతావరణం తేలిక అయ్యింది.

"శిరీషా! మీ మమ్మీకి తెలిస్తే నిన్ను ఇక్కడ్నించి లాక్కెళ్తుందికదా?" అంది శీతల్ శిరీషవైపు తిరిగి.

"మమ్మీకి ఎలా తెలుస్తుంది?" కనుబొమలు ఎగరేస్తు అంది శిరీష.

"ఆంటీ ప్రతిమకి ఫోన్‌చేస్తే...?" సందేహంగా అంది బిందు.

"అపశకున పక్షి" తన రెండు బొటనవేళ్ళను నుదుటికి అటూ ఇటూ అన్చి, మిగిలిన వేళ్ళను రెక్కల్లా ఆడిస్తూ...వెక్కిరిస్తూ అంది కీర్తి.

అందరూ నవ్వుతూ వున్నా, శిరీష మాత్రం సందేహంతో ముఖం ముడుచుకుంది.

"లాస్ట్‌టైం నువ్వు డాన్స్‌లో పేరిచ్చినప్పుడు కూడా ఆంటీ నిన్ను మాన్పించిందికదా శిరీషా?" శీతల్ అంది.

"మనముందే శిరీష మాటలన్నీ! వాళ్ళ మమ్మీని చూసిందా... మ్యావ్... మ్యావ్" వెక్కిరిస్తూ అంది కీర్తి.

ఉక్రోషంతో శిరీష ముఖం ఎర్రబడింది.

''ఎందుకబ్బా ఊరికనే శిరీషని టీజ్ చేస్తారు? వాళ్ళ మమ్మీ వద్దు అంది అంటే ఏదో రీజన్ వుండేవుంటుంది. అయినా శిరీషా! నీకు వంట్లో బావుండదుగా?'' అప్పటిదాకా మౌనంగా వున్న సైరా అంది.

''ఆ... అలా అని చెప్పే మా మమ్మీ నన్ను ఏ ప్రోగ్రాంలోకి రానివ్వదు. నాకు ఏమీ ప్రాబ్లెం లేదన్నా విన్పించుకోదు. ఇప్పుడు డ్యాక్టరంకుల్ ఇంజెక్షన్ వేసుకోవడం నేర్పాక హాయిగా వుంది. అంతకుముందయితే దానికి కూడా రోజూ ఓ సీన్ పెట్టేది. మీ అందరితో కలిసి ఇలాంటి ప్రోగ్రామ్స్‌లో ఎంజాయ్ చేస్తే ఎంత బాగుంటుంది! అయినా మినిష్టర్‌కి బొకే ఇచ్చే ఛాన్స్ అందరికీ వస్తుందా? మా మమ్మీకి ఏం తెలీదు'' చేతుల్ని గాలిలోకి విసురుతూ గబగబా అంది శిరీష.

''అవునవును... పోయినసారి చిల్డ్రన్స్‌డే రోజు నేను బొకే ఇస్తే మినిష్టరు నా భుజంమీద తట్టారు తెలుసా! మా అన్నయ్య ఫొటో కూడా తీశాడు'' అందర్నీ గర్వంగా చూస్తూ అంది శీతల్.

''మరే! ఆ తరువాత ఓ ఆర్నెల్లు నీ ఫోజు చూడలేక.. మేం చచ్చాం!'' కీర్తి టక్కున అంది.

అందరూ కిసుక్కున నవ్వారు.

శీతల్ ముఖం చిన్నబుచ్చుకొని మూతి ముప్పైవంకర్లు తిప్పింది.

''అమ్మాయిలూ! బస్సు వచ్చింది. లైన్‌గా పదండి'' గీత టీచర్ తలుపు దగ్గరికి వచ్చి లోపలికి చూస్తూ అరిచింది.

శిరీషా వాళ్ళంతా వాళ్ళ సరంజామాతో గబగబ బస్సెక్కారు.

బస్సంతా కోలాహలంగా వుంది.

గైడ్స్ మెడలలోని స్కార్ఫ్‌లను, యన్.సి.సి. స్టూడెంట్ల క్యాప్‌లపైనా బెల్టులపైనా వున్న ఇత్తడి బిళ్ళల తళతళలను వారి యూనిఫాంల ఫెళఫెళలను ఆశ్చర్యంగా గమనిస్తూ కూర్చున్నారు శిరీష బృందం.

''మనం కూడా వాళ్ళతో జాయిన్ అవుతే బావుంటుందికదా?'' అరవింద మెల్లిగా అంది అందర్నీ చూస్తూ.

''అవును. రోజూ పెరేడ్ అయ్యాక వాళ్ళకి కేక్స్ పెడతారంట. అప్పుడప్పుడు క్యాంపులకి తీసుకెళ్తారంట. భలే ఎంజాయ్ చేస్తారంట తెలుసా?'' దివ్య అంది.

''నీకెలా తెలుసు?'' బిందు ఆసక్తిగా అడిగింది.

''మా అన్నయ్య చెప్పాడు. యన్.సి.సి.లో వున్నాడుగా! మనం కూడా ఓ రెండు మూడు సంవత్సరాలయితే చేరచ్చుట!'' అంది దివ్య.

''అయితే, నేను తప్పకుండా చేర్తాను'' శీతల్ దృఢంగా అంది.

''ఏం తల్లీ. ఈ సారి చీఫ్‌మినిష్టర్‌తోనో, గవర్నరుతోనో ఓ ఫొటో దిగి మాకు అప్పుడప్పుడు ఫ్లాష్‌బ్యాక్‌లో ఓ ఝలక్ చూపిస్తూవుండొచ్చునా? ఇక మమ్మల్ని వాడే రక్షించాలి!'' చేతులు రెండు పైకెత్తి తమాషాగా అంది కీర్తి.

''అదేం కాదులేవే! కేక్స్ సంగతి తెలిసిందిగా! అందుకే అయివుంటుంది. అంతేకదూ శీతల్?'' సైరా శీతల్‌వైపు చూస్తూ అంది.

అందరూ ఫక్కుమన్నారు.

''గర్ల్స్! కీప్ క్వయిట్!'' గీత టీచర్ గదిమింది.

ఇంతలో బస్సు స్టేడియంలోకి ప్రవేశించింది.

పిల్లలు ఎవరి ఇన్‌ఛార్జి టీచర్‌తో వాళ్ళు కిందకు దిగిపోయారు.

విశాలమైన స్టేడియం దగ్గరికి వచ్చి ఆగడంతో కోలాహలం పెరుగుతోంది. రకరకాల దుస్తులతో, మేకప్‌లతో వున్న పిల్లలు బిలబిల లాడుతూ ఆ మైదానంలో అటూ ఇటూ తిరుగుతున్నారు. వారి టీచర్ల అరుపులతో, వాలంటీర్ల విజిళ్ళతో సందడి మరింత పెరుగుతోంది.

గీతా టీచర్ముందే సున్నంతో గీసివున్న లైన్లపై వీళ్ళను నిలబెట్టింది.

శిరీషకి ఎదురుగా దారికి అటువైపున నిల్చుంది బిందు.

వీరికి కొద్దిగా ముందుగా మిగిలినవారు దారికి అటూ ఇటూ నిల్చున్నారు.

గీతా టీచర్ మరోసారి వారికి ఇన్‌స్ట్రక్షన్స్ ఇచ్చి వారికి వెనగ్గా నిల్చుంది. మిగిలిన టీచర్లు కూడా ఒక్కొక్కరే గీత దగ్గరికి వస్తున్నారు.

''హాలో గీతా! ఏమిటీ ఈసారి మీ ప్రోగ్రాం ఇదేనా?'' మామూలు వైట్ స్కర్ట్స్‌లలో వున్న శిరీష వాళ్ళను చూపిస్తూ అందో కళ్ళజోడావిడ.

''హాలో! ఆ... ఇంతకంటే ఎక్కువెందుకులే అని. ఇది కూడా మా హెచ్. ఎమ్. ఆర్డరు వేసిందని ప్లాన్ చేశాను'' చిన్నగా అంది గీత.

''అయితే మాత్రం మరీ ఇంత సింపుల్ ప్రోగ్రామా? మీ హెచ్. ఎమ్. అంతగా పట్టించుకోనట్లుగా వుందే! మా హెచ్.యమ్. ఇవ్వాళ పొద్దున కూడా స్వయంగా రిహార్సల్స్ చేయించింది. పిల్లలతో కలిసి అందరం అయిదుగంటలకల్లా స్టేడియంకి వచ్చేశాం తెలుసా?'' కళ్ళజోడావిడ మిగిలిన టీచర్లని కనుచివర్లనుండి గమనిస్తూ అంది.

''ఇంతకీ ఏం ప్రోగ్రాం ఏమిటి మీది?'' ఆసక్తిగా అడిగింది గీత.

''అదుగో అక్కడ వున్నారే నెహ్రూలాలా, గాంధీలా, భారతమాతలా, తామరపూలలా, తుమ్మెదల్లా పిల్లలు! వాళ్ళతోనే మా ప్రోగ్రాం! ఏం చేయబోతున్నామో మీరే స్వయంగా చూడండి'' అంది ఆవిడ అందరి ఆసక్తిని మరింత పెంచుతూ.

''ఏమిటీ? మరీ అంత చిన్నపిల్లలతోనా? కె.జి.పిల్లల్లాగా వున్నారే! ఈ ఎండలో ఎంతసేపని వుండగలరు? మధ్యలో ఏడ్చి వెళ్ళిపోతే.?'' గీత వారినే చూస్తూ అంది.

''నా ట్రైనింగ్ తీసుకొన్న పిల్లలు ఏడుపులు అనేది వుండదు. ఏడుపులు, తుడుపులు, పనిష్మెంట్‌లు అన్నీ రిహార్సల్‌లోనే అయిపోతాయాయి. ఇక ఎండ సంగతంటావా?'' స్కూలు ఇక్కడికి దగ్గరేగా! ఓ నెలరోజుల్నించి రోజూ మధ్యాహ్నం తీసుకొచ్చి, ప్రాక్టీసు ఇక్కడే చేయించేదాన్ని. ఎంతైనా ఇది మా స్కూలు ప్రిస్టేజి విషయం కదా?'' ఆవిడ తన కళ్ళజోడును చేతిలోకి తీసుకొని కర్చీఫ్‌తో అద్దాలను తుడుస్తూ అంది.

''అయితే మాత్రం! మరీ అంత చిన్నపిల్లలతో మండుటెండలో ప్రాక్టీసా? వాళ్ళ పేరెంట్స్‌కి ఈ విషయం తెలుసా?'' గీత అడిగింది.

''ఆ... పేరెంట్స్‌ది ఏముందోయ్? మేమెంత చెపితే అంతేగా! వాళ్ళకు వాళ్ళ పిల్లలు స్టేడియంలో మినిష్టరుగారి ముందు ప్రోగ్రాం ఇస్తున్నారని తెలుస్తుంది. కానీ ఈ ప్రాక్టీసు గొడవలేం తెలుస్తాయి? వారికి ఓ ఫొటో పంపిస్తే సరి! అందరికీ గొప్పగా చూపించుకొంటూవుంటారు. పైపెచ్చు, ప్రతి ప్రోగ్రాం కాస్ట్యూమ్స్‌కనీ, మేకప్‌కనీ వారి దగ్గరనుండే డబ్బులు వసూలు చేయిస్తుంది మా హెచ్. ఎమ్! నీకో విషయం తెలుసా?'' ఆవిడ కళ్ళజోడును మళ్ళీ పెట్టుకొంటూ అంది.

''ఏమిటి?'' గీత కుతూహలంగా అడిగింది.

''మా హెచ్. ఎమ్. ఈ ప్రోగ్రాంని ఓ అడ్వర్‌టైజ్‌మెంట్‌లా వాడుకొంటుంది తెలుసా! పోయిన సారి మా బటర్‌ఫ్లై డాన్స్‌కి ఫస్ట్ ప్రైజ్ వచ్చింది కదా! వరుసగా ఓ నెలరోజులు న్యూస్ పేపర్లలో ఫొటోలతోసహా ఊదరకొట్టించింది. నాకూ ఓ ఇంక్రిమెంటు ఇచ్చిందిలే. కాని స్కూలు డొనేషన్ ఓ అయిదువందలు పెంచింది. పేరెంట్స్ కూడా అలాగే ఎగబడుతున్నారు. మా స్కూలు సాంస్కృతిక కార్యక్రమాల్ని బాగా ప్రోత్సహిస్తుందంటూ! ఏం చేస్తాం? అంతా వ్యాపారమైపోయింది'' నిట్టూర్చిందావిడ.

గీత ఏం మాట్లాడకుండా వింటూ వుండిపోయింది.

''స్కూలు యానివర్సరీలు కూడా అంతే! ఈమధ్య మన ఊళ్ళో స్కూల్ యూనివర్శరీలు ఎంత గ్రాండ్‌గా చేస్తున్నారో గమనించావా గీతా?'' అడిగింది ఆవిడ.

''అవునవును! దాదాపు అన్ని స్కూల్స్‌లో పాపులర్ సినిమా యాక్టర్లను పిలుస్తున్నారు. అర్ధరాత్రి ఒంటిగంటదాకా ప్రోగ్రామ్స్ పెట్టి హడావుడి చేస్తున్నారు. ఈ సినిమాయాక్టర్లు పిల్లలకు స్ఫూర్తికానీ, ఆదర్శంకానీ ఎలా అవుతారో నాకర్థంకాదు. మీరు చెపుతున్నట్లుగా, పిల్లల కళాభిరుచిని కొద్దిమంది స్వార్థపరులు వ్యాపారంగా మార్చుతున్నట్లేకదా!'' ఆలోచిస్తూ అంది గీత.

''ఖచ్చితంగా! ఇందులో సందేహం దేనికి? అదుగోవా వేడం వస్తున్నట్లున్నారు. ప్రోగ్రాం అయ్యాక మళ్ళీ కలుస్తాను గీతా బై...'' అంటూ ఆవిడ తమ స్కూలు పిల్లలు వున్న వైపు వడివడిగా వెళ్ళిపోయింది.

''బిందూ! టైం ఎంతయింది?'' శిరీష అడిగింది.

''ఎనిమిదిన్నర'' అంది బిందు.

''నాకు బాగా ఆకలిగా వుందే! గీతా టీచర్‌కి చెప్పి ఏదైనా తినివద్దామా?'' శిరీష అడిగింది.

''మినిష్టర్ రాకముందు ఇక్కడ్నించి కదిలామా! టీచర్ చంపేస్తుంది! అదుగో హెచ్. ఎమ్.కూడా మనవైపే వస్తోంది'' కనుచివరలనుండి హెచ్. ఎమ్.ని చూస్తూ అంది బిందు.

''అదికాదే! నాకెందుకో పిచ్చిపిచ్చిగా వుందే! వళ్ళంతా చెమట్లు పట్టినట్లు అన్పిస్తోంది!'' మెల్లిగా అంది శిరీష.

''ఆ మరే! మా కందరికేమో చలేస్తోంది'' పక్కనే వున్న కీర్తి అంది, తలపైకెత్తి కళ్ళకు చెయ్యి అడ్డం పెట్టుకొని సూర్యుణ్ణి చూస్తూ అందరూ నవ్వడంతో శిరీష మౌనంగా స్కర్ట్‌జేబులోంచి కర్చీఫ్‌తీసి ముఖం తుడుచుకుంది.

ఇంతలో హెచ్. ఎమ్. వీరి దగ్గరికి వచ్చింది.

''పిల్లలకి అస్సలు డిసిప్లిన్ లేకుండా పోతోంది. ఏమిటా నవ్వులు? కాస్సేపు కదలకుండా నిల్చోలేరా?'' అంటూ విరుచుకుపడింది హెచ్. ఎమ్.

హెచ్. ఎమ్.ని గమనించగానే గీత పిల్లలదగ్గరికి ఒక్క పరుగున వచ్చినిల్చుంది.

''అసలు టీచర్లకి డిసిప్లిన్ ఉంటేగా పిల్లలకి ఉండడానికి! మీ మాటల్లో మీరు మునిగిపోతే ఎలా? మీరు కంట్రోలు చేయలేకపోతే వీరికి వేరే టీచర్‌ని

ఇన్ఛార్జిగా ఇచ్చేవాళ్ళంగా! మిగిలిన స్కూలు పిల్లల్ని చూడండి. ఎంత కామ్‌గా వున్నారో! ఐ డోంట్‌లైక్ ఆల్‌దిస్ టు రిపీట్ ఎగైన్!'' గీతా టీచర్ని ఆయాసపడుతూ అరిచింది హెచ్. ఎమ్.

గిరుక్కున వెనక్కు తిరిగి, చేతిలో పట్టుకొని వున్న కూలింగ్ గ్లాసెస్ గభాల్న ముఖానికి తగిలించుకొని విసవిసా నడుస్తూ, మిగిలిన స్కూల్స్ హెచ్. ఎమ్స్. వున్న దగ్గరికి వెళ్ళిపోయింది.

గీత టీచర్ పిల్లలందరిని ఓసారి సీరియస్‌గా చూసింది.

అప్పటికే బిత్తరపోయిన పిల్లలు మౌనంగా తలదించుకొన్నారు.

గీత టీచర్‌తో ఏదో చెప్పబోయిన శిరీష కూడా నోరు విప్పలేకపోయింది.

హెచ్. ఎమ్. కనుమరుగవడంతో, గీత మళ్ళీ తన ఫ్రెండ్స్ దగ్గరికి వెళ్ళి నిలబడింది.

ఓ పక్కగా నిల్చున్న హైస్కూలు పిల్లల దగ్గర ఏదో కోలాహలం విన్పించడంతో అందరి దృష్టి అటుపడింది.

అప్పటిదాకా అక్కడే నిల్చుని వున్న తెలుగు టీచర్ కాంతమ్మగారు చెమట్లు అద్దుకొంటూ, ఉస్సురంటూ గీతావాళ్ళ దగ్గరికి వచ్చింది.

కాంతమ్మగారు వాళ్ళతో మెల్లిగా చెపుతోంది, '' ఆ అమ్మాయి ఎవరో పీరియడ్స్ మొదటిరోజట! వాళ్ళు అయిదున్నరకే స్టేడియంకి వచ్చారట! గంటలు తరబడి నిల్చోవడంతో కాళ్ళు పీకాయట! కళ్ళు తిరగడంతో కిందపడి పోయేసరికి హడావుడిచేసి ఇంటికి పంపించారు. పాపం బ్లీడింగ్ బాగా అయినట్లుంది! చిన్నపిల్లకదా, కంగారుపడి ఏడుస్తోంది.''

''అందుకే ఈ హైస్కూలు పిల్లలతో ప్రోగ్రాం పెట్టుకోకూడదు బాబూ!'' అంతా విని హిందీ టీచర్ అంది.

''ఆ అమ్మాయి తప్పేం వుందండీ! రెండు, మూడుగంటల క్రితం అవ్వాల్సిన కార్యక్రమం ఇంకా మొదలవ్వనే లేదు. ఇక పూర్తయ్యేసరికి ఏ టైమవుతుందో? అయినా ఆ మాడ్రన్‌స్కూలు వాళ్ళను చూశారా? ఎంత చిన్నపిల్లల్ని తీసుకొచ్చారో!'' గీత వాళ్ళను చూపిస్తూ అంది.

''ఏమిటో, ఎందుకు చేస్తున్నామో అర్థం కాకుండా వున్నాయి ఈ కార్యక్రమాలు. ఆ మినిస్టరుగారు ఇంకో గంటలో ఐనా వస్తే బావుణ్ను'' వాచ్‌వంక చూస్తూ అంది కాంతమ్మగారు.

''ఆ, పోయినసారి చిల్డ్రన్స్‌డేనాడు ఆయన ఒంటిగంటకు వచ్చారుకదా! ఈరోజు పదకొండుగంటలకంతా వస్తాడంటారా? అప్పుడే పదిదాటుతోంది'' అనుమానంగా అడిగింది హిందీ టీచర్.

''నాకూ అదే డౌట్ వచ్చింది. అందులోనూ మన వూరివాడయ్యే! అందర్నీ ఆమాత్రమైన వెయిట్ చేయించకపోతే ఎలా?'' కాంతమ్మగారు నిరసనగా అంది.

''మీకు మినిస్టర్ తెలుసా ఏమిటి?'' గీత ఆసక్తిగా అడిగింది.

''ఆ... టెన్త్‌క్లాసు తప్పినప్పుడు నా దగ్గర ప్రైవేటు చెప్పించుకొనేవాడు. చివరికి మాతృభాషలో కూడా పాసుమార్కుల కోసం దేబిరించిన పెద్దమనిషి ఇప్పుడు విద్యాశాఖను ఏలుతున్నాడు!'' ఆవిడ ముఖానికి పట్టిన చెమట్లను తుడుచుకొంటూ అంది.

''నమస్కారం కాంతమ్మగారు! మీరందరూ ఇక్కడే వున్నారా?'' అంటూ వారిని సమీపించాడు శ్రీనాథ్.

''బాగున్నారా మేష్టారూ? ఇప్పుడు ఏ స్కూలులో వున్నారు?'' గీత పలకరించింది.

''ఊళ్ళో స్కూళ్ళన్నీ... దాదాపు అయిపోయాయండి. ఇక మీ స్కూలే మిగిలింది. మీ హెచ్. ఎమ్. నన్ను మీ స్కూల్లో ఏమైనా చేర్చుకొంటారంటారా?'' నవ్వుతూ అడిగాడు.

''ఏమిటీ! కాంతమ్మగారు ఏదో బాధపడుతున్నట్లున్నారు!''

''ఏముందీ! మినిస్టరు ఇంకా రాలేదని అనుకొంటున్నాం!'' హిందీటీచర్ అంది.

''పూర్వకాలంలో రాజులు వందిమాగధులను పోషించి, వారి పొగడ్తలతో తమ అహాన్ని తృప్తిపరుచుకొనేవారుట! అధికార దర్పంకోసం, అహంకార ప్రదర్శనకోసం కాసులు గుమ్మరించి అడుగులకు మడుగులు వత్తించుకొనేవారుట! మరి ఇప్పటి మకుటంలేని మహారాజులకోసం చేస్తున్న స్వాగతసన్నాహాలు, ఆడంబర సంబరాలు చూస్తుంటే, మనం నిరసించిన రాజరిక సంస్కృతిని మరో రూపంలో పోషిస్తున్నట్లుగా లేదూ?'' అందర్నీ పరీక్షగా చూస్తూ అన్నాడు శ్రీనాథ్.

అందరూ అవునన్నట్లుగా తలలూపారు.

''అంతేకాదు. ఎప్పుడు మన సంస్కృతిని ప్రదర్శించాలన్నా స్కూలు ఎగ్గొట్టిచ్చి, పిల్లలకి లంబాడివేషాలు వేయించి ఆడించి చూపుతున్నాం. తరుచూ ఇలా చేస్తూపోతే, వాళ్ళకి పాఠాల మీద శ్రద్ధ ఎలా వుంటుంది?'' అన్నాడు శ్రీనాథ్.

''క్లాస్ అటెండ్ కాకపోయినా అటెండెన్స్ వుంటుంది కదా మాస్టారు. ఇక

పరీక్షలముందు ఇంపార్టెంట్ క్వొశ్చెన్లతో ఇంటెన్సివ్ కోచింగ్ ఎలాగూ వుంటుంది. ఏమైనా ఇంతమందిని ఇబ్బంది పెట్టే, ఈ కార్యక్రమాల్లో మార్పు రాదంటారా మాస్టారూ?'' గీత అడిగింది.

''ఇంతమంది పిల్లలు వారి ఇష్టా ఇష్టాలతో ప్రమేయం లేకుండా, ఆకొద్దిమంది పెద్దల అహాన్ని తృప్తిపరచడానికి నియంత్రించబడితే, మీలాంటి టీచర్లు ఒక వృత్తిని గౌరవించడం అంటే అతని అడుగులకింద పూలరేకులు పరచడం అనే సంస్కృతికి ప్రాణం పోస్తుంటే, ఇలాంటి కార్యక్రమాన్ని స్కూలు పెద్దలు వ్యాపార దృక్పథంతో పోషిస్తుంటే, మార్పు ఎలా వస్తుందంటావు గీతా?'' శ్రీనాథ్ వెల్లువలా వున్న పిల్లల్ని చూపిస్తూ సూటిగా అడిగాడు.

గీత ఆలోచనలోపడి, మౌనంగా మాస్టారి మాటల్ని వింటోంది.

''అంతదాకా ఎందుకు? ఈరోజు వీళ్ళనిలా నిలువుకాళ్ళమీద నిలబెట్టి, తలను, కడుపును మాడుస్తూ, వారి స్వేచ్ఛకు క్రమశిక్షణ పేరుతో పరిధులు నిర్ణయించి, మనం సంతోషంతో... సంబరంతో... బాలల దినోత్సవం జరుపుకోవడం హాస్యాస్పదంగా లేదూ? నా మట్టుకు నాకయితే ఈ కార్యక్రమాలు అందమైన పేరుపెట్టి, ఈ చిన్నారులచేత చేయించే వెట్టిచాకిరిలాగా అన్పిస్తాయి'' అందర్నీ గమనిస్తూ అన్నాడు శ్రీనాథ్.

''ఆ ... అయినా ఏం బాలలదినోత్సవాల్లెండి. ఈ పిల్లల్ని చూస్తుంటే కడుపు తరుక్కుపోతోంది. తాగడానికి మంచినీళ్ళు లేవు. టాయిలెట్ సౌకర్యంలేదు. ఏ క్షణాన ఊడిపడతాడో తెలియని మినిస్టర్‌కోసం పడిగాపులు! పిల్లల ముఖాలు చూడండి ఎలా వాడిపోయాయో! మీరన్నట్లుగా పిల్లలకోసం ప్రత్యేకంగా శ్రద్ధవహించాల్సిన రోజున, వారి స్వేచ్ఛకు మన మూర్ఖత్వంతో పెట్టే తద్దినంలా వుందండీ ఈరోజు పరిస్థితి!'' ముఖాలు వేలాడేసిన పిల్లల్ని చూస్తూ అంది కాంతమ్మ.

''అదేంటండీ! మరీ అలా అనేస్తున్నారు? పిల్లలు ఏవో ఓ సాంస్కృతిక కార్యక్రమాల్లో పాల్గొనకపోతే ఎలా?'' హిందీ టీచర్ అడిగింది. ''స్కూల్లోని సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలంటే పిల్లల్లో నిక్షిప్తమైవున్న కల్పనాచాతుర్యాన్ని వెలికితీయగలిగేలా వుండాలి. వారి సృజనాత్మకతకు రూపం ఇచ్చి ప్రదర్శించ గలిగేలా వుండాలి. వారి అల్లిబిల్లి ఆలోచనలకు నిర్దిష్టత చేకూర్చగలిగేలా వుండాలి. వారిలో నిద్రాణంగా వున్న భావరమణీయతకు నవచైతన్యం ఇవ్వగలిగేలా వుండాలి. మనం టీచర్లుగా వారితో గడిపే సమయం ప్రత్యక్షంగానూ, పరోక్షంగానూ వారి వ్యక్తిత్వం రూపుదిద్దుకోవడానికి ఉపయోగపడుతున్నప్పుడు, మనం చిత్తశుద్ధితో శ్రద్ధ వహించాల్సివుంటుంది'' అన్నాడు శ్రీనాథ్.

''ఆ... అవన్నీ సాధ్యమయ్యేవి కాదులే మాస్టారూ! నిజానికి ప్రతి

స్టూడెంట్‌ని మనం జాగ్రత్తగా గమనించి, గుర్తించి, వారిని ప్రోత్సహించాలంటే మనకు రోజుకి ఇరవైనాలుగ్గంటలూ సరిపోవు'' హిందీ టీచర్ మధ్యలో కల్పించుకుంటూ అంది.

''అదీ నిజమే! అయినా మన ప్రయత్నం మనం చేయాలిగా!'' శ్రీనాథ్ అన్నాడు.

''ఆ... సమ్‌థింగ్ ఈజ్ బెటర్ దాన్ నథింగ్'' గీత అందించింది.

''నా సర్వీసులో అలాంటి టీచర్లు అరుదు. ఏ టీచర్ అయినా పరీక్షల దృష్టితో పాఠాలు వల్లించడం తగ్గించి, ప్రాపంచిక విషయాల గూర్చి శ్రద్ధ తీసుకోవడం మొదలెట్టారంటే స్కూలునుంచి బయటకు నడవాల్సిందే!'' అప్పటిదాకా అందరి మాటలు వింటోన్న కాంతమ్మగారు అంది.

''అంటే... నాలాగానా?'' శ్రీనాథ్, నవ్వుతూ అడిగాడు.

టీచర్లంతా కబుర్లలలో మునగడం గమనించి, శిరీష బిందుతో అంది.

''బిందూ, నేనింటికి వెళ్ళిపోతానే పొద్దున ఇంజెక్షన్ తీసుకొని, టిఫిన్ చేయకుండా వచ్చాను. మమ్మీ ఎంత చెప్పినా విన్లేదు! ప్లీజ్ కొంచెం నువ్వు గీతటీచర్‌కి చెప్పవే!''

''అమ్మో! నేను చెప్పను. కావాలంటే నువ్వే అడుగు'' బిందు చేతిని గుండెమీద వేసుకొంటూ అంది.

''ప్లీజ్ బిందూ... ఈ ఒక్కసారికేనే....'' శిరీష బతిమిలాడుతూ మళ్ళీ అంది.

''ష్... హెచ్. ఎమ్. ఇటే వస్తుంది. నువ్వే పర్మిషన్ అడిగి వెళ్ళిపోరాదే?'' అంది బిందు హెచ్. ఎమ్. వస్తున్న వైపుచూస్తూ.

హెచ్. ఎమ్. వీరినోసారి చూసి టీచర్ల దగ్గర కెళ్ళి వారి కబుర్ల ప్రవాహంలో కలిసిపోయింది. ఆవిడ చూపుమాత్రం పిల్లలవైపే వుంది.

శిరీష గీతా టీచర్ తనవైపు చూస్తుందేమోనని గమనిస్తూ నిల్చుంది.

ఆవిడ ఎంతసేపటికి వెనక్కు తిరగలేదు.

శిరీష చెవులలో స్టేడియంలోని కోలాహలం ప్రతిధ్వనిస్తోంది.

ఇంతలో మైక్‌లో అనౌన్స్‌మెంట్ రావడంతో ఎక్కడి వాళ్ళక్కడికి వెళ్ళారు.

అంతటి కలకలం ఆకస్మాత్తుగా నిశ్శబ్దమైంది.

అందరూ వారి, వారి స్థలాలలో నిల్చుని రాబోయే అతిథులకోసం గేటువైపే చూస్తున్నారు.

అయినా, ఇప్పటికీ శిరీష చెవులలో ఇందాకటి శబ్దాలే ప్రతిధ్వనిస్తున్నాయి.

కళ్ళు బైర్లు కమ్ముతున్నాయి.

శిరీష వంటిబిగువున కళ్ళు తెరిచి చుట్టూ చూసింది.

కాళ్లు తేలిపోతున్నట్లయింది.

చెవులలోని ప్రతిధ్వని శబ్దాలు నెమ్మదిగా మాయమయ్యాయి.

బిందుని పిలుద్దామని ప్రయత్నించింది. పిలుపు శిరీష గొంతుదాటిరాలేదు.

బిందు శిరీషవైపు చూడలేదు.

ఆ మండుటెండలో శిరీష వంటిని చల్లబరుస్తున్నట్లుగా చెమట్లు ధారాపాతంగా కారుతున్నాయి. శిరీష ఎదురుగా వున్నబిందు చందమామ కథల్లో మాంత్రికుడు మంత్రం వేసిన రాకుమారిలా హఠాత్తుగా మాయమైంది.

కాళ్ళు నిలదొక్కుకొని, కళ్లు చికిలించి చూడడానికి ప్రయత్నించింది శిరీష.

ఆధారంకోసం చేతిలోని గులాబీలగుత్తిని గట్టిగా పట్టుకొంది.

ఇంతలో ''రయ్‌మంటూ కార్లు స్టేడియంలోకి ప్రవేశించాయి. టీచర్లు గబగబ ఎదురెళ్ళారు. దారి అంతా గులాబీరేకులతో నిండిపోతోంది! బిందు చేతిలోని పూలగుత్తిని పొదివిపట్టుకొని, వస్తున్న వారివైపే కుతూహలంగా చూస్తోంది.

శిరీష కడుపులో ఒక్కసారిగా దేవినట్లయింది.

క్రమశిక్షణ పేరుతో అంతసేపు కదలకుండా నిలబెట్టబడిన పిల్లల్ని గమనిస్తోన్న పైన ఆకాశం, కింది ఇసుక కోపంతో మండిపడుతున్నట్లున్నాయి.

శిరీష మోకాళ్లు... నడుము... భుజాలు... తల ఒకదాని తరువాత ఒకటి ఆ మండుతోన్న ఇసుకపైకి చేరాయి.

చెమట్లు కారుతోన్న శిరీష తల ఇసుకను చల్లబరుస్తూ పక్కకి వాలింది. అప్పటికే వడలిన ఎర్రగులాబీల రేకులు శిరీష తలవేపున చెల్లాచెదురుగా పడ్డాయి. గట్టిగా బిగించివున్న గుప్పెటలోకి ముదురు గులాబిముళ్ళు నిర్దాక్షిణ్యంగా గుచ్చుకుపోయి, ఎర్రటి నెత్తుటి చుక్క ఇసుకలోకి ఇంకిపోతోంది.

బిందు గబుక్కున శిరీషవైపు తిరిగింది. చేతిలోని గులాబీగుత్తిని విసిరివేసి, ఒక్క ఉదుటున శిరీష దగ్గరికి చేరింది.

తరలివస్తున్న మంత్రిగారు ఆ గులాబిగుత్తి మీదుగానే మెత్తగా నడుస్తూ స్టేజీని చేరారు.

స్టేడియంపైన ఆకాశంలోని శాంతిపావురాలు ఎగిరాయి.

మైక్‌లో చిన్ని కంఠాలు ఒక్కసారిగా గొంతెత్తాయి.

''చిరంజీవి మన నెహ్రూ... చరితార్థుడు మన నెహ్రూ...''

''చిరంజీవి మన...''

''శిరీషా!'' అన్న పిలుపు శిరీష భుజాల్ని పట్టి కుదుపుతున్న గీతా టీచర్ హృదయంలోంచి దూసుకువచ్చింది.

విపుల డిసెంబర్ 1993